

Бурикін М.І.

НОВИЙ ЕТИЧНИЙ ІМПЕРАТИВ ДОБИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ (ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОБОТИ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ГУРТКА «ГЛОБАЛІСТИКА І ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ»)

Затвердження ідеологеми загально-людських цінностей, яка вкорінилася у розумовій культурі постмодерну, стало головним фактором подальшого розвитку етичної думки, філософської теорії моральності. Така етична категорія як справедливість в добу глобалізації набуває загально планетарного виміру. Хоча у вимірі сучасної соціальної практики, концепція, що затверджує реальність світової справедливості видається проблематичною. Реальна відсутність глобальної вищої влади затверджує закони, пов'язані з санкціями (каральна справедливість), вона заснована на принципах розподілу вигод та зобов'язань міжнародних корпорацій(розподільча справедливість) і в обох випадках базується на обміні взаємними вигодами, враховуючи, що глобальний порядок визначається раціональним егоїзмом та співвідношенням сил.

Але все ж справедливість розглядається як розширення “внутрішньо державної” справедливості, вона поширюється у співтовариствах націй і виходить за їхні межі. Це свідчить про запити, що виходять за національні рамки, такі як підтримання глобального порядку і рівноваги, захист і розвиток довкілля у планетарних масштабах, формування ідеалу відносин між народами (незалежно від національно-культурних та релігійних відмінностей), розвиток міжкультурної толерантності, та економічне зростання.

Як етичний імператив глобальна справедливість має приборкувати глобальну несправедливість яка пригнічує людську гідність, рівність і вольності. Для досягнення глобальної справедливості необхідні реальна рівність, моральна мужність і політична воля.

Несправедливість і нерівність глибоко вкорінені в міжнародному економічному, політичному і культурному просторі. Тому й відповідь щодо них має бути систематичною із залученням структурних змін у відносинах між країнами так званого “золотого мільярда” та рештою світу, між міжнародними організаціями, такими як Міжнародний валютний фонд, світовий банк тощо. Усе це необхідно для забезпечення більш цілеспрямованого розвитку, передачі країнам, що розвиваються технологій або ноу-хау, ліквідації заборгованостей бідних країн.

Глобальна справедливість як новий моральний імператив має на меті покінчити з абсолютними злиднями, голодом, невіглаством, пануванням псевдо еліт, з усіма основними негативними факторами, що уповільнюють соціальний і культурний прогрес.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри ПФіОТ Волоха О.Ю.